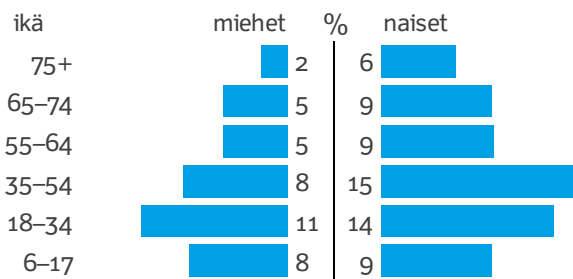


Naiset pyöräilevät miehiä useammin

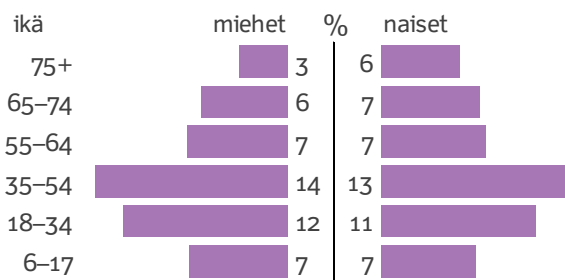
Kukin suomalainen teki vuonna 2016 keskimäärin 79 matkaa pyörällä. Matkojen keskipituus oli 3,3 kilometriä. Yhteensä henkeä kohti kilometrejä tuli vuositasolla 263. Edellisen, vuosina 2010–2011 toteutetun henkilöliikennetutkimuksen mukaan suomalaiset tekivät keskimäärin vuodessa noin 87 pyörämatkaa ja pyöräilivät keskimäärin reilut 268 kilometriä. Eri tutkimuskertojen tulokset eivät ole täysin vertailukelpoisia tutkimusmenetelmän muutoksen vuoksi, mutta pyöräily näyttää kokonaisuudessaan säilyneen lähellä aiempaa tasoa.

Pyöräilijöistä 60 prosenttia on naisia, kun asiaa tarkastellaan matkamäärien suhteen.



Kuva 1 Pyöräilijät (prosenttia matkoista).

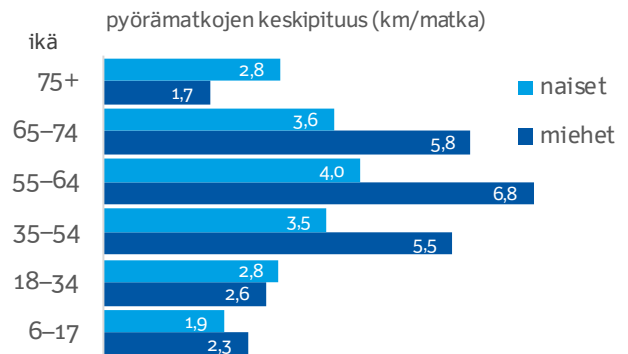
Kuusi vuotta täyttäneiden väestöprofiiliin (kuva alla) verrattuna pyöräily painottuu lapsiin, nuoriin ja aikuisiällä naisiin. Jos terveys sallii, voi pyörällä liikkua vielä iäkkäänäkin. Yleensä ikääntyessä pyörämatkat kuitenkin lyhenevät.



Kuva 2 Kuusi vuotta täyttäneiden väestöprofiili.

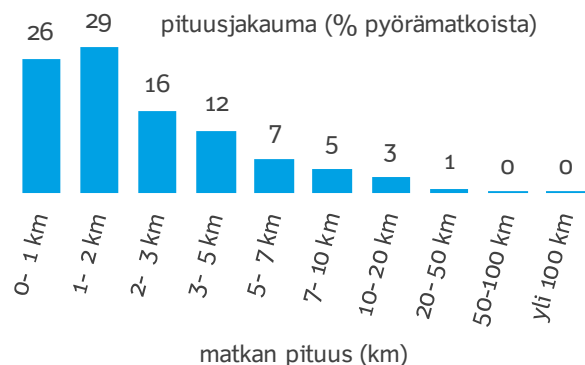
Yli puolet pyörämatkoista alle kaksi kilometriä

Miesten pyörämatkat (3,7 km/matka) ovat naisten (3,0 km/matka) keskimääräisiä matkoja pidempiä, mutta vuositasolla naiset pyöräilevät miehiä enemmän myös kokonaissuoritteessa mitattuna.

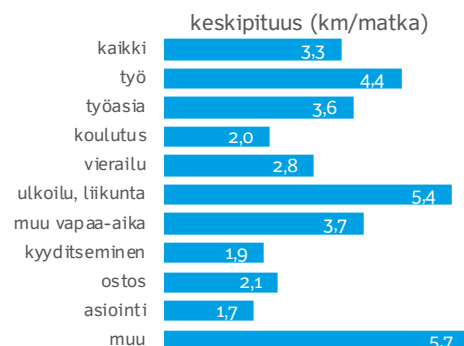


Kuva 3 Pyörämatkojen pituudet iän ja sukupuolen mukaan.

Yli puolet pyörämatkoista on alle kaksi kilometriä pitkiä. Tämän mittaiset matkat näyttävät luonnistuvan laajastikin osaksi päivittäistä arkiliikunnasta. Pyöräily on kohtalaisen yleistä vielä noin viiteen kilometriin asti, mutta tämän jälkeen innokkaimpien pyöräilijöiden joukko alkaa jo harventua. On arvioitu, että sähköpyörät voivat tulevaisuudessa muuttaa jakaamaa pidempien matkojen suuntaan.



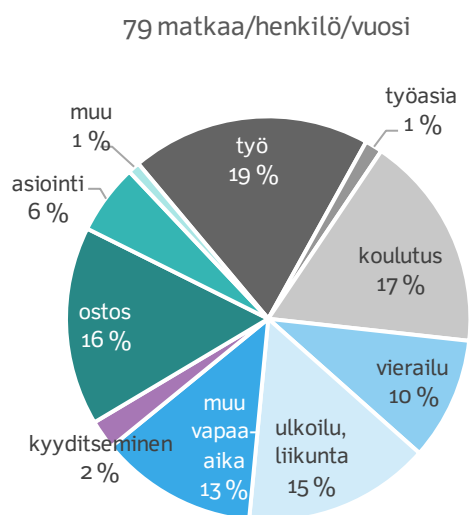
Kuva 4 Pyörämatkojen pituusjakaumat.



Kuva 5 Matkan tarkoitus ja pyörämatkojen keskipituus.

Joka kolmas pyöräilijä matkalla töihin tai kouluun

Noin kolmasosa pyörämatkoista liittyy työhön tai eriasteiseen koulutukseen, noin kolmasosa vapaa-aikaan ja reilu parikymmentä prosenttia ostoksiin ja asiointiin.



Kuva 6 Pyörämatkojen tarkoitukset.

Pyöräily yleisintä keskusta-alueilla

Pyöräily on yleisintä paikalliskeskyksissä. Harvaan asutulla maaseudulla pyöräilyn edellytykset ovat jo siksikin heikot, että palvelut ovat kohtuullisen pyörämatkojen kantaman ulottumattomissa. Tämä näkyy keskiarvoa pienempinä pyöräilyn kulkutapaosuuksina ja kokonaissuoritteina (kuva 8).

Kaupunki-maaseutuluokitus



© MML2016, SYKE/YKR

Kuva 7 Kaupunki-maaseutuluokitus.

	pyöräilyn kulkutapaosuus	matkasuorite (km/henkilö/vrk)
koko maa	8 %	0,72
harvaan asuttu maaseutu	5 %	0,28
ydinmaaseutu	7 %	0,56
kaupungin läheinen maaseutu	5 %	0,52
maaseudun paikalliskeskukset	10 %	0,71
kaupungin kehysalue	7 %	0,79
ulompi kaupunkialue	8 %	0,82
sisempi kaupunkialue	9 %	0,79

Kuva 8 Pyöräilyn kulkutapaosuus prosentteina kotimaanmatkoista ja matkasuorite kaupunki-maaseutuluokituksen mukaan.

Pyöräily osana matkaketjuja

Kaikkein yleisintä pyöräily on itsenäisenä kulkutapana. Pyöräilyn kokonaissuoritteesta vain noin viisi prosenttia tulee matkoista, joilla pyörää on käytetty muiden kulkutapojen ohella esimerkiksi liityntämatkana. Pyörämatkojen lukumäärään tämä tuo neljän prosentin lisän.

Joukkoliikennematkoista puolitoista prosenttia on matkoja, joilla on myös pyöräilty. Liityntämatkat pyörällä ovat

suhteellisen pitkiä, keskimäärin noin 3 kilometriä. Pyöräilyn käyttöä liityntäkulkutapana rajoittaa muun muassa se, että pyörä jää yleensä matkan toiseen päähän asemalle tai pysäkin lähetyville. Kaupunkiseuduilla kaupunkipyörät lisäävätkin pyörän käytön mahdollisuutta myös liityntäkulkutapana.